



# Budapestre vonatkozó újságcikkek

Osztályozás

9.439

Szerző:

Cím: **Séta a pártkörökben**

Ny

Idő

"1919"

Forrás:

**Magyarország**

Személy

Bp.

1919. X. 25

Helyszám

(Helv)

(Idő)

(Köt. v. füz.)

(Oldal)

## Séta a pártkörökben

### A Szociáldemokratáknál

Az Erzsébet-körut és a Dob-utca sarkán, egy szegényes, rosszul butorozott, kopott, vedlett négyszobás iroda. Rozzant íróasztaloknál dolgoznak, Farkas István és párttitkár-társai, körülöttük sok ember, munkások, ügyvéd félek, nők, szinte egymás hegyén-hátán, a legbelső szobából vitatkozó csoport hangjai hallatszanak ki. Ez a szociáldemokraták párttitkarsága s ide zsugorodik most a pártélet. Itt végzi a párttitkarság a pártügyeket, innen viszi a pártvezetőség a mozgalmat és ide jönnek el a vezetők, agitátorok, barátok, szocialista újságírók klubéletet élni.

Garami, Peidl, Payer, Miakits, Preusz, Buchinger napi vendégei a klubot helyettesítő titkarságnak, s sok polgári politikus is megfordul itt. Lovászyék, Vázsonyiék tárgyalató megbízottai s egy-egy letűnt vezére a gyorsan levitézlett Károlyi-korszaknak.

Hej, nemrégiben még más volt a szocialisták klubélete! A Károlyi-uralom alatt az Oktogonon béreltek egy egész emeletet. Tömve voltak az elegáns termek. Garami, Kunfi, Böhm, Pogány tartá itt udvarát. Amikor megjelentek, körülrajongták udvarlóik. Bankigazgatók, törzstisztek, történelmi nevek viselői szorongtak a váróteremben. Biró Dezső a háznagy alig győzte visszautasítani a jelentkezőket. Hol vannak azóta a visszautasítottak?

Autók, s magánfogalók vártak a klub előtt, s aki a kocsiparkot látta, azt hitte, hogy a Park-Klub költözött ide, s nem egy munkásklub, amelynek gazdája gyári munkások, szakszervezeti titká-

rok voltak még pár hónappal azelőtt. Nagyon is sok volt az autó, nagyon is előkelő stílu volt a klub és nagyon is hivalkodó ez az élet. Talán ez volt a baj. A Hamupipókéből igen gyorsan lett nagyvilági dáma. Nagyon divatosan — selymes, butonos, dekolletáros lett a Hamupipóke.

A proletárdiktatura alatt átköltözött a párt a Harkányi János báró Andrássy-uti palotájába. A báró maga ajánlotta föl gyönyörű palotáját, hogy remekbe készült, drága butorait megmentse.

A kommunista vezérek gyűlöltek a klubot. Két szomszédvár volt ez: a szovjetház és a szocialista klub. Ott Kun Bélák, Szamuelyek, Korvinok, Szántók székeltek, itt Weltnerék. Ellenforradalmi büntényének nevezték a szocializmus parvenüit: a vérbeli kommunisták e fészket. Kun Béla csak egyszer-kétszer volt itt. Alig állottak vele szóba.

— Mért húzódnak itt tőlem, ugy az emberek, mintha ragályos beteg lennék? — kérdezte egyszer dühösen.

A régi szocialistákból lett kommunisták, Garbai, Böhm, Kunfi viszont inkább idejártak. Pogány a szovjetházban érezte jobban magát, Szamuely nem merészkedett idejönni. Voltak napok, amikor talán kidobták volna.

A disszidensek közül Buchinger, Preusz állandó vendégei voltak a klubnak, viszont Peidl csak párszor jött föl. Amikor elkerülhetetlen volt, hogy följöjjen. Tárgyalt azokkal, akiket került s szinte távozott anélkül, hogy másokkal szóba állt volna. Rosszul érezte itt magát. Mondják, még a szemét is lesütötte, hogy valami népbiztos tekintetével vele ne találkozzon össze a pillantása. Weltner volt a klubélet központja. Ő hordta ide össze mindazt az ellenforradalmi viccet, ami csak

a városban a szellő szárnyán szaladgált. Szidta a kommunista rablókat, mint a bokrot. Sajnos, főként csak itt.

Most vége az aranjuzei szép napoknak. A palotából a sötét, szűk kis párttitkarsághoz került vissza a klubélet. Hamupipóke leveletette a selyem toalettet, a béli lakkecipőt, az ékszereket. Vissza került a kuckóba. Ismét Hamupipóke lett. S egy tüzes szocialista mosolyogva mondja:

— Jobb így. Nem illik az egyszerű munkásemberhez az autó, meg a palota. Mert ha a munkásember palotában lakik, akkor vagy a palota beteg vagy — a munkásmozgalom.